

1456
Ἀναδημοσίευσις ἐκ τοῦ Παραρτήματος τῆς «Ἐκκλ. Ἀληθείας»

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΑΠΑΓΓΕΛΘΕΙΣΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΤΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

28 ΜΑΪΟΥ 1900

ΕΝ Τῆ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῆ ΜΕΓΑΛῆ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛῆ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΕΦΟΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1900

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΔΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΑΠΑΓΓΕΛΘΕΙΣΔ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ
ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΜΟΥ-
ΣΙΚΟΥ ΣΤΑΛΛΟΤΟΥ, ΤΗ ΚΤΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟ-
ΣΤΗΣ, 23 ΜΑΪΟΥ 1900, ΕΝ ΤΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙ-
ΚΗ ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΕΦΟΡΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Παναγιώτατε δέδοτα,
δεθαδμιώτατοι ιερόρχαι,
ερίτιμε άντιπρόσωπε του προδδεντου της Ελλάδος,
προδδιλεις εταίροι του καθ' ημάς Μουδικου Συλλδγου,
και η λοιπή των παρισταμένων κυριών τε και κυριών
μουδοπόλοσ δηήγυρις.

Εύλογητός ο Θεός, ο τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου Αὐτοῦ Πνεύμα-
τος καὶ ταῖς θεοπειθέσιν εὐχαῖς τῆς ὑμετέρας θεοφρουρήτου πανα-
γιότητος καταξιώσας τὸν ἡμέτερον Ἐκκλησιαστικὸν Μουσικὸν
Σύλλογον, τὸν ἄνευ στόμφου καὶ πατάγου πληροῦντα πιστῶς τὸν
ἅγιον καὶ ἱερὸν αὐτοῦ σκοπὸν, ἵνα ἀπολαύσῃ τῆς θυμοτερποῦς καὶ
πανευφροσύνου ταύτης ἡμέρας, καθ' ἣν, ἡ ὑπ' αὐτοῦ πρὸ δεκαεξα-
μήνου ἰδρυθεῖσα καὶ συντηρουμένη Μουσικὴ Σχολὴ παρουσιάζει
τὸ πρῶτον σήμερον φαιδρὰ καὶ χαρμόσυνος πρὸς δοκιμασίαν καὶ
ἐξέτασιν ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους εὐέλπιδα ἐσμὸν
μουσοφίλων νέων, φιλοστόργως καὶ ἐπιμελῶς ἐκτεθραμμένων διὰ
τοῦ ἀγνοῦ γάλακτος τῆς χρόνῳ πρεσβυτάτης καὶ δόξῃ κλεινοτάτης
ιερᾶς τῶν πατέρων ἡμῶν μουσικῆς.

Καὶ δῆ, καθ' ἣν στιγμὴν τοὺς παραχθέντας ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ
ἀμπέλῳ εὐχύμους καὶ ἀγλαοὺς καρποὺς συγκομίζομεν καὶ τὸν
ἐλεγχον τῶν ἐνταῦθα παρισταμένων ἐπικαλούμεθα πρὸς δοκιμα-
σίαν τῆς γενομένης προόδου, ἰδοὺ πάρεμι θαρραλέος καὶ πλήρης
ἐνδομύχου χαρᾶς ὑπὸ τὸν φιλόξενον τοῦτον θόλον τῆς μεγαλωνύμου
τοῦ Γένους Σχολῆς, ὑφ' ὃν αἱ Μοῦσαι μεγαλοπρεπῶς ἀπὸ χρόνου

μακροῦ ἐνδιαιωῶνται, καὶ ἀναβαίνω τὸ κλεινὸν τουτὶ βῆμα τοῦ λόγου, τὸ ὁποῖον ἀποπνέει μῦρα σοφίας καὶ εὐγλωττίας, ἵνα, ἐξ ὀνόματος τῆς ἐπὶ τῆς Μουσικῆς Σχολῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου, διὰ βραχυτάτων καὶ μετὰ συντομίας ἐκθῶ εἰς ἐπήκοον τῆς σεμνῆς ταύτης ὁμηγύρεως, ταῖς διατάξεσι τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Συλλόγου ἐπόμενος καὶ τῇ εὐμενεῖ ψήφῳ τῶν σεβαστῶν συμπαρέδρων συνεφόρων μου ὑπέικων, τὸ ἱστορικὸν τοῦ συντελεσθέντος ἐν τῇ Σχολῇ ἔργου κατὰ τὴν διαρρεύσασαν δεκαεξάμηνον σχολικὴν περίοδον. Τὸ καθῆκον τοῦτο θεωρῶ τοσοῦτω μᾶλλον εὐάρεστον, ὅσῳ ζωηρότερον διαβλέπω τὸ μέγα ἐνδιαφέρον Ἐκκλησίας τε καὶ Γένους ἐν τῇ προθυμίᾳ, μεθ' ἧς προσρέουσιν ἐνταῦθα ἐν συνωστισμῷ πυκνῷ ἵνα ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐκτιμήσωσι τοὺς καρποὺς τῆς Σχολῆς, ἐπευφημήσωσιν εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, καὶ ἐπιστέψωσιν ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιᾶσει τὴν τελετὴν ταύτην ταῖς πολυτίμοις αὐτῶν εὐλογίαις καὶ τοῖς δικαίοις ἐπαίνοις. Καὶ ἡμεῖς ἐμπνεόμενοι ἐκ τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου, ὅπερ δὲν παρέχει μόνον τιμὴν εἰς ἡμᾶς ἀλλ' ἐπιβάλλει καὶ ὑποχρεώσεις, ἀληθῆ καὶ ἀκριβεστατὴν τὴν κατάστασιν τῆς Σχολῆς θὰ ἐκθέσωμεν ὑμῖν, ὅπως διὰ τῆς ἀσφαλοῦς γνώσεως παγιωθῆ ἢ ἐπὶ τὰ πρόσω πορεία καὶ τὸ γόητρον αὐτῆς. Διὸ τὴν εὐμένειαν τῆς ἐπιλέκτου ταύτης ὁμηγύρεως ἐπικαλούμενος, ἄρχομαι τῆς ἀφηγήσεως προοιμιαζόμενος «περὶ τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν ἰδρυθεισῶν ἐν Κ]πόλει Μουσικῶν Σχολῶν», καὶ ταῦτα, ἵνα δείξω ποσοστῆ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν εἶναι ἢ τοῦ καθ' ἡμᾶς Μουσικοῦ Συλλόγου Σχολῆ.

Ἡ Μουσικὴ Σχολὴ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ἀριθμεῖται δεκάτη κατὰ τὴν ἡλικίαν.

Ἡ Α' συνέστη, πατριαρχικῆ προνοία, ἐν Φαναρίῳ, ἐντὸς τῆς πατριαρχικῆς αὐλῆς ἐπὶ Παῖσιου Β' τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας, τῷ 1727.

Ἡ Β' Σχολὴ ἰδρύθη μετὰ πενηκονταετίαν τῷ 1776, πατριαρχοῦντος Σωφρονίου τοῦ ἀπὸ Ἱεροσολύμων. Ἐν αὐτῇ ἐδίδαξαν Δαυιὴλ ὁ πρωτοψάλτης, Πέτρος λαμπαδάριος ὁ Πελοποννήσιος, καὶ Ἰάκωβος ὁ τότε δομέστικος καὶ εἴτα πρωτοψάλτης τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

Ἡ Γ' Μουσικὴ Σχολὴ ἰδρύθη τῷ 1791. Ἐδίδαξαν δ' ἐν αὐτῇ Ἰάκωβος ὁ πρωτοψάλτης, Πέτρος λαμπαδάριος ὁ Βυζάντιος, συνυ-

πουργούντων εἰς τὸ ἔργον τῆς διδασκαλίας αὐτῶν καὶ τῶν δύο τότε δομεστικῶν τῆς Μ. Ἐκκλησίας, καθάπερ τοῦτο βεβαιοῦται ἐκ γράμματος τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Σχολῆς ταύτης Νεοφύτου Ζ' τοῦ ἀπὸ Μαρωνείας, δημοσιευθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Ι. Γεδεῶν ἐν τῷ ὑπὸ τὸν τίτλον «Παιδεία καὶ πτωχεία παρ' ἡμῖν κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας» (σελ. 59—65) συγγράμματι αὐτοῦ.

Ἡ Δ' Σχολὴ καλῶς διωργανωμένη συνέστη τῷ 1815, πατριαρχοῦντος Κυρίλλου τοῦ Ζ'. Ἐν αὐτῇ ἐδίδαξαν τὸ μὲν πρακτικὸν μέρος τῆς Μουσικῆς οἱ ἰδρυταὶ τοῦ νέου γραφικοῦ μουσικοῦ συστήματος Γρηγόριος καὶ Χουρμούζιος, τὸ δὲ θεωρητικὸν ὁ Χρῦσανθος. Ἡ Σχολὴ αὕτη εὐδοκιμώτατα λειτουργήσασα ἐπὶ ἑξαετίαν καὶ πλουσίους καρποὺς παραγαγοῦσα, διελύθη τῷ 1821, ἔνεκα τῶν τότε ἐπισκηψασῶν καιρικῶν δυσχερειῶν.

Ἡ Ε' Σχολὴ ἰδρύθη τῷ 1866, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ πατριάρχου Σωφρονίου τοῦ Β', διελύθη δὲ μικρὸν λειτουργήσασα.

Ἡ ς' Σχολὴ συστηθεῖσα τῷ 1868, πατριαρχοῦντος Γρηγορίου τοῦ ς', διελύθη τῷ 1872.

Ζ' Μουσικὴ Σχολὴ εἶναι ἢ τῷ 1882 συστηθεῖσα ἐν Γαλατᾷ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου. Τὸν ἀγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων αὐτῆς ἐτέλεσεν ὁ τῆς ἡμετέρας τελετῆς σήμερον τὴν χαρμοσύνην ἐπιστέφων, τότε δὲ ἐπικοσμῶν τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον τῆς Μιτυλήνης.

Σύγχρονος σχεδὸν πρὸς τὴν ἀνωτέρω Σχολὴν εἶναι καὶ ἡ Η' Πατριαρχικὴ Μουσικὴ Σχολή, ἢ τῷ 1882 ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Ἰωακείμ τοῦ Γ' ἰδρυθεῖσα, διαλυθεῖσα δὲ μετὰ ὀλιγόμηνον λειτουργίαν.

Θ' Μουσικὴ Σχολὴ ἀριθμεῖται ἢ ἐν Φαναρίῳ ὑπὸ τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου «Ὀρφέως» τῷ 1889 ἐπὶ τῆς ἐμῆς λιτῆς προεδρείας ἰδρυθεῖσα, μεγάλης δὲ προστασίας τυχοῦσα ὑπὸ τοῦ τότε πανευκλεῶς ἰθύνοντος τὰ τῆς Ἐκκλησίας Διονυσίου τοῦ Ε', ὅου κλέος οὐποτ' ὀλεῖται ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Διελύθη δὲ καὶ ἡ Σχολὴ αὕτη μετὰ διετῆ ὡς ἔγγιστα λειτουργίαν, ἀκολουθήσασα τῇ τύχῃ τοῦ Συλλόγου, διαλυθέντος κατ' ἀνάγκην ἀδήριτον, συνεπέᾳ ὑψηλῆς διαταγῆς.

Ἡ Σχολὴ ἄρα τοῦ καθ' ἡμᾶς Συλλόγου ἀριθμεῖται κατὰ χρονολογικὴν τάξιν **δεκάτη, τρίτη** δὲ ἐκ τῶν ὑπὸ Μουσικῶν Συλλό-

γων ιδρυθεισῶν, καὶ **πρώτη** ὑπὸ Πατριαρχικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου. Λέγομεν δὲ **πρώτη**, ἅτε δὴ τῶν δύο προὔπαρξάντων Συλλόγων, τοῦ Ἑλληνικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ ἐν Φαναρίῳ Μουσικοῦ Συλλόγου «Ὁρφέως», ὀφειλόντων τὴν ἴδρυσιν αὐτῶν εἰς τὴν ιδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, οὐχὶ δὲ εἰς τὴν ἀρχεβουλίαν φιλογενεῶς, μεμουσωμένου καὶ ἀρηρότος τὴν φρένα Πατριάρχου.

Ὁ ἡμέτερος Σύλλογος ἅμα τῇ ἰδρύσει αὐτοῦ κατιδὼν τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως Μουσικῆς Σχολῆς πρὸς συστηματικὴν διδασκαλίαν ἐν αὐτῇ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς μουσικῆς εἰς τὴν μαθητικῶσαν ὁμογενῆ νεότητα καὶ πρὸς μόρφωσιν δοκίμων ἱεροψαλτῶν καὶ μουσικοδιδασκάλων, ἀμέσως ἐψηφίστατο τὴν σύστασιν τοῦ μουσικοῦ τούτου φυτωρίου, δι' οὗ εὐελπιστεῖ ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ οἱ ἱεροὶ ἡμῶν ναοὶ κοσμούμενοι ὑπὸ ἐμπείρων ἱεροψαλτῶν ἀναλήφονται τὴν πάλαι εὐπρέπειαν αὐτῶν καὶ αἱ μεψιμοιριαὶ καὶ ἱερεμιάδες τῶν ἐκκλησιαζομένων κατὰ τῆς μουσικῆς ἡμῶν παύσονται, οἱ δὲ πολέμιοι τῆς βυζαντινῆς ἱερᾶς Μούσης πεισθήσονται περὶ τῆς σπουδαιότητος καὶ τοῦ κάλλους αὐτῆς. Προσέτι εὐελπιστεῖ ὁ Σύλλογος ὅτι ἡ Σχολὴ αὕτη ἀποτελέσει, Θεοῦ συναιρομένου, οὐχὶ ἀπλῶς σταθμὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἡμετέρου Σωματείου, ἀλλ' ἰδίᾳ ἀφετηρίαν πολυσημάντου δράσεως ἐπὶ τῆς καλλιεργείας καὶ διαδόσεως τῆς ἱερᾶς ἡμῶν μουσικῆς. Οὕτω δέ, ἡ μὲν Μουσικὴ ἡμῶν ἀνακτήσεται σὺν τῷ χρόνῳ τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς περιωπὴν καὶ λαμπρότητα, ὁ δὲ ἡμέτερος Σύλλογος θὰ δρέψῃ τοὺς καρποὺς τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ περὶ ἰδρύσεως τῆς Μουσικῆς ταύτης Σχολῆς ἀκοίμητος πόθος τοῦ Συλλόγου ἀνετέθη πρὸς πραγμάτων εἰς τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν, ἣν συνεκρότησαν κατ' ἀρχὰς ὁ τότε πρόεδρος τοῦ Συλλόγου σεβασμ. μητροπολίτης Σκοπέων (νῦν Πελαγονείας), ρέκτης, φιλογενής, νοσημονέστατος καὶ ζηλωτὴς τῶν καλῶν ἔργων ἱεράρχης ὁ Μ. Χαρτοφύλαξ τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Μανουὴλ Γεδεών, ὁ ἀκαταπόνητος οὗτος διφήτωρ καὶ ἐρευνητὴς τοῦ μεσαιωνικοῦ ἡμῶν βίου ὁ μουσικώτατα ἔχων διαπεπλασμένα τό τε οὖς καὶ τὴν καρδίαν βαθυγνώμων καὶ σοφὸς καθηγητὴς τῆς Μεγαλωνύμου τοῦ Γένους Σχολῆς κ. Εὐάγγελος Ἀμαξόπουλος ὁ ἐγνωσμένης φιλοπονίας καὶ ἀκραφνέστατος μύστης καὶ ζηλωτὴς τῆς μουσικῆς καὶ ἐκ τῶν δι-

δασκάλων τοῦ Γένους κ. Κωνσταντῖνος Ζαχαριάδης καὶ ὁ τότε Μέγας Ἀρχιδιάκονος τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου κ. Διόδωρος Μάσχος, ὃν βραδύτερον προαχθέντα εἰς τὸ μητροπολιτικὸν ἀξίωμα καὶ ἀναχωρήσαντα ἐκ τῆς βασιλευούσης εἰς τὴν θεόσωστον αὐτοῦ ἐπαρχίαν Λήμνον, ἀντικατέστησεν ἐν τῇ Ἐφορευτικῇ Ἐπιτροπῇ ὁ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου σήμερον λογοδοτῶν.

Ἀκλονήτῳ δὲ τῇ πίστει πρὸς τὴν ἐξ ὕψους θείαν ἀντίληψιν ἀναλαβοῦσα ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1899 τὸ ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἀνατεθὲν αὐτῇ ἔργον, κατόπιον προκηρύξεως διὰ τοῦ ἐγχωρίου τύπου, μετὰ δικαίας χαρᾶς εἶδεν ἐντὸς ὀλίγου σχετικῶς χρονικοῦ διαστήματος νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν ἰδρυομένην Σχολὴν ὑπερεκατὸν μαθηταὶ ἐκ τῶν φοιτητῶν τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς καὶ ἐκ τῶν δομestikῶν καὶ ἱεροψαλτῶν τῆς πόλεως ἡμῶν, ὅπως ἀπολαύσωσι τῆς παρατιθεμένης αὐτοῖς ἀφθόνης μουσικῆς πανδαισίας. Οὗτοι ὑποστάντες τὴν νενομισμένην εἰσιτήριον ἐξέτασιν ὑπὸ τῶν διδασκάλων τῆς Σχολῆς ἀρμοδίως κατετάχθησαν δωρεάν, ἀνεξόδως καὶ ἄνευ διδάκτρων εἰς τρεῖς τάξεις ὡς ἀκολουθῶς: Εἰς τὴν Α' τὴν προκαταρκτικὴν 57, εἰς τὴν Β' 24, καὶ εἰς τὴν Γ', τὴν ἀνωτάτην, 18. Ἡ δικαία δὲ κατάταξις ἐκάστου ἐν τῇ ἀρμοδίᾳ τάξει πολλὰ παρέσχε τοῖς διδασκάλοις καὶ ἰδίᾳ τῷ τῆς ἀνωτάτης τάξεως διδασκάλῳ πράγματα δι' ἄλλους τε λόγους καὶ διὰ τὸ ἀνομοιόμορφον τῶν γνώσεων καὶ τοῦ μουσικοῦ ὕψους αὐτῶν. Οὕτω, φέρ' εἰπεῖν, προσῆλθον εἰς τὴν Σχολὴν τινὲς τῶν παρ' ἡμῖν ἱεροψαλτῶν καὶ δομestikῶν ἀξιούντες νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν ἀνωτάτην τάξιν, καίτοι ἔνιοι μὲν ἐξ αὐτῶν ἠγνούουν παντάπασιν τὸ ἐρρυθμῶς ψάλλειν, τινὲς καὶ αὐτὸ τὸ ἰσοκρατεῖν ἐν χορωδίᾳ, ἄλλοι δὲ δὲν ἠδύναντο νὰ σχηματίσωσιν χρωματικὴν κλίμακα, οὐκ ὀλίγοι δὲ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν προσελθόντες, ἀδαέστατοι ὄντες τοῦ καθ' ἡμᾶς σοβαροῦ καὶ κατασκευτικῶν ἐκκλησιαστικοῦ ὕψους, ἔψαλλον κακοτέχνως καὶ ξενοτρόπως.

Κατ' ἀρχὰς μὲν ἡ Σχολὴ ἐλειτούργει ἐν τῇ ἐν τοῖς πατριαρχείοις αἰθούσῃ τῆς Πατριαρχικῆς Βιβλιοθήκης, ἐνθα ἐτελέσθη καὶ ὁ ἐναρκτήριος ἀγιασμὸς ὑπὸ τοῦ σεβ. ἀγίου Σκοπέων, νῦν δὲ Πελαγονείας, τῇ 6 Φεβρουαρίου 1899, βραδύτερον δὲ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου π. ἔ. ὅτε ἀρχεται καὶ τὸ Β' ἔτος, ἐνεκρίθη ἡ μετακόμισις αὐ-

τῆς εἰς τὴν Μ. τοῦ Γένους Σχολῆν. Κατὰ τὸ δεύτερον σχολικὸν ἔτος ἐνεγράφησαν ἐν τῷ μητρώῳ 105 μαθηταί, ὧν οἱ 67 ἀνανεώσαντες τὰς ἐγγραφὰς αὐτῶν, 38 δὲ προσελθόντες νεωστὶ εἰς τὴν Σχολήν. Ἐκ τούτων δὲ κατετάχθησαν 40 εἰς τὴν Α' τάξιν, 47 εἰς τὴν Β', καὶ 18 εἰς τὴν Γ'. Καὶ ἐν ἀρχῇ μὲν τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἀπεχώρησαν 17 ἐπὶ διαφόροις λόγοις, ἐκ τῶν ἐξετάσεων δὲ ἀπεκλείσθησαν, συνφθὰ τῷ κανονισμῷ, ἕνεκα τῶν πολλῶν ἀπουσιῶν αὐτῶν 12 μαθηταί. Πάντες δὲ οἱ λοιποὶ ἐξ πρὸς τοῖς ἐβδομήκοντα διακατερήσαντες μετὰ ζήλου καὶ φιλοτιμίας καὶ τὰ τοῦ προγράμματος διδαχθέντες μαθήματα ὑποβάλλονται σήμερον εἰς τὰς νενομισμένας δοκιμασίας ἐνώπιον τῆς σεβαστῆς ταύτης [συναθροίσεως [ἵνα κομίσωνται τὰς εὐλογίας τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τὸν ἔπαινον τῆς κοινωνίας.

Ἐδίδαξαν δὲ ἐν τῇ Σχολῇ ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1899 μέχρι τέλους Μαΐου, ἤτοι ἐπὶ τετράμηνον, ὅτε λήγει τὸ πρῶτον σχολικὸν ἔτος, ἐν μὲν τῇ Α' τάξει ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ψάχος, ἐν τῇ Β' ὁ ἄρχων Λαμπαδάριος τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Ἀριστείδης Νικολαΐδης καὶ ἐν τῇ Γ' ὁ κ. Νηλεὺς Καμαράδος.

Καὶ ὁ μὲν κ. Ψάχος ἐδίδαξεν εἰς 23 μαθήματα τοὺς χαρακτήρας τῆς ποσότητος καὶ δι' αὐτῶν τὴν διατονικὴν κλίμακα· τὴν συνεχῆ παραλλαγὴν τοῦ διατονικοῦ γένους· γυμνάσματα παραλλαγῆς ἐκ τῶν ἀπλουστέρων εἰρμολογικῶν μελῶν τοῦ Πλ. Δ' ἤχου· τὰς ἀπὸ δύο μέχρις ἑπτὰ φωνῶν ὑπερβατὰς παραλλαγὰς· τὰς ἐγχρόνους ὑποστάσεις μετ' ἀναλόγων γυμνασμάτων καὶ τὰς ἀχρόνους. Πάντα δὲ τὰ τῆς παραλλαγῆς γυμνάσματα ἐδίδαξε τριττῶς· α'] ἄνευ φωνῆς καὶ χρόνου διὰ καταμετρήσεως τῶν χαρακτήρων· β'] μετὰ χρόνου ἄνευ φωνῆς, καὶ γ'] μετὰ φωνῆς καὶ χρόνου.

Ὁ ἄρχων Λαμπαδάριος ἐδίδαξεν εἰς 23 μαθήματα ἐν τῇ Β' τάξει ἐκ τοῦ συντόμου Δοξασταρίου τὰ κυριώτερα καὶ συνηθέστερα τῶν Δοξαστικῶν, στιχηρῶν καὶ ἀποστίχων.

Ὁ κ. Καμαράδος εἰς 19 μαθήματα ἐδίδαξε διάφορα ἔντεχνα μουσουργήματα «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα» «Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου» «Ἄνωθεν οἱ προφῆται» καὶ ἄλλα, ἅμα δὲ καὶ θεωρίαν τῆς μουσικῆς, ἀναπτύξας τὴν θεωρητικὴν ἐργασίαν τῆς τῷ 1881 ἐργασθείσης ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Μουσικῆς Ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὸ Β' σχολικὸν ἔτος, τὸ ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ Σεπτεμ-

βρίου παρελθόντος ἔτους καὶ λήγον ἤδη, ἐν τῇ Α' τάξει, τῇ σχηματισθείσῃ ἐξ ἀρχαρίων καὶ ἀτελεῖς τῆς μουσικῆς ἀρχὰς ἐχόντων μαθητῶν τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, ἐδίδαξεν ὁ Β' δομέστικος τῶν Πατριαρχείων κ. Κ. Κλάββας, ἐν τῇ Β' τάξει, ἣτις ἀπετελέσθη ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς κατὰ τὴν Α' σχολικὴν περίοδον προκαταρκτικῆς τάξεως καὶ ἐκ μαθητῶν μὴ δυνηθέντων ν' ἀκολουθήσωσι τοῖς διδασκασθεῖσι κατὰ τὴν Α' περίοδον ἐν τῇ Β' τάξει, ἐδίδαξεν ὁ κ. Κ. Α. Ψάχος, ὅστις εἰς τὸ μέσον τοῦ ἔτους ἤτοι λήγοντος τοῦ Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. παραιτηθεὶς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἰακώβου Ναυπλιώτου, Α' δομεστικοῦ τῆς Μ. Ἐκκλησίας· ἐν δὲ τῇ Γ' τάξει, ἣν ἀπετέλεσαν οἱ καὶ κατὰ τὴν Α' περίοδον εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν ἀνήκοντες μετὰ τῶν ἐπιμελεστέρων μαθητῶν τῆς τότε Β' τάξεως, ἐδίδαξε καὶ αὐθις ὁ κ. Ν. Καμαράδος.

Καὶ ὑπὸ μὲν τοῦ κ. Κλάββα ἐν τῇ Α' τάξει ἐδιδάχθησαν ἐφέτος εἰς 61 μαθήματα διαρκούντα ἀνὰ μίαν ὥραν, ἔστι δ' ὅτε καὶ δύο ὥρας, ἐκ μὲν τοῦ θεωρητικοῦ μέρους, περὶ φθόγγων, κλίμακος καὶ τόνων, περὶ χρόνον, περὶ σηματογραφίας, περὶ τῶν χαρακτήρων τῆς ποσότητος καὶ τῶν μαρτυριῶν, περὶ τῶν χαρακτήρων τοῦ χρόνου, περὶ τῶν χαρακτήρων τῆς ποιότητος, περὶ ὑφέσεως καὶ διέσεως, περὶ φθορῶν καὶ περὶ συνεχοῦς ἐλαφροῦ. Ἐκ δὲ τοῦ πρακτικοῦ μέρους τῆς Μουσικῆς τὰ ἐξῆς: α'] Γυμνάσματα πρωτοβάθμια ἐν συνεχεῖ καὶ ὑπερβατῇ ἀναβάσει καὶ καταβάσει τῆς φυσικῆς κλίμακος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ φθόγγου Νη· β'] Γυμνάσματα δευτεροβάθμια ἐπὶ τῶν βάσεων Νη· Πα. Βου. γ'] Ἐκ τοῦ Α' ἤχου τὰ ἐσπέρια εἰρμολογικῶς τε καὶ στιχηραρικῶς, τὸ Δογματικὸν δοξαστικόν, τοὺς Λῆνους μετὰ τοῦ Α' ἑωθινοῦ, τὰ τρία προσόμοια «Πανεύφημοι μάρτυρες», «Τῶν οὐρανίων ταγμάτων» καὶ «Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος» εἰρμολογικῶς. Τὸ «Πάντα χορηγεῖ», «Γλώσσαις ἀλλογενῶν» καὶ τὸ ἰδιόμελον τῆς 5' ὥρας τῶν Χριστουγέννων «Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθώμεν». Ἐκ τοῦ Πλ. Δ', τὰ ἐξῆς: Τὸ «Κύριε ἐκέκραξα», τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ τέσσαρα Ἀναστάσιμα ἐσπέρια, εἰρμολογικῶς· καὶ ἐκ τοῦ τριφώνου μέλους τοῦ αὐτοῦ ἤχου τὸ «Θεὸς Κύριος», «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν», «Ὅτε καταβὰς», ἐκ τῆς Α' ὥρας τῶν Χριστουγέννων τὸ ἰδιόμελον «Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου» καὶ τὸ ἀργοσύντομον Δοξαστικόν

τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν «Αἷμα καὶ πῦρ». Ἐνταῦθα προσθετέον ὅτι ὁ κ. Κλάββας πρὸς ἐκγύμνασιν τῶν μαθητῶν εἰς τὸ γράφειν, ἀντὶ τῆς χρήσεως ἐντύπων Ἀναστασιματαρίων, ὑπεχρέωσεν αὐτοὺς ἵνα πᾶσαν τὴν διδαχθεῖσαν ὕλην γράφωσιν ἐπὶ τετραδίων διὰ καλεμίου.

Ὁ κ. Ψάχος ἐν τῇ Β΄ τάξει εἰς 29 ὥριαία μαθήματα ἐδίδαξεν ἐκ τοῦ Ἀναστασιματαρίου Ἰωάννου τοῦ Πρωτοψάλτου τὸ Εἰρμολογικὸν καὶ στιχηραρικὸν μέλος τοῦ Πλ. Δ. καὶ τοῦ Α΄ ἤχου. Καὶ ἐκ μὲν τοῦ Εἰρμολογικοῦ κατ' ἐκλογὴν τὰ κεκραγάρια, στιχηρά, ἀναβαθμούς, ἀπολυτικά κλπ. Ἐκ δὲ τοῦ στιχηραρικοῦ τὰ συνηθέστερα τῶν στιχηρῶν καὶ ἀποστίχων, τὰ κεκραγάρια, τὰ δοξαστικά κλπ. Ὁ κ. Ἰάκωβος Ναυπλιώτης ἐν τῇ αὐτῇ τάξει ἀντικαταστήσας τὸν παραιτηθέντα κ. Ψάχον, ἀπὸ τῆς 29 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἐδίδαξεν εἰς 28 μαθήματα τὸ στιχηραρικὸν μέλος τοῦ Β΄, Γ΄, Δ΄, Πλ. Α΄, Πλ. Β΄ καὶ Βαρέως ἤχου. Καὶ ἐκ τούτου τὰ κεκραγάρια, στιχηρά, τὰ δογματικά δοξαστικά, τὸ «Πᾶσα πνοή» καὶ τὰ στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν. Τὰ ἕνδεκα Ἐωθινὰ Δοξαστικά, καὶ τὰ Εἰρμολογικὰ Προσόμοια τοῦ Α΄, Δ΄ καὶ Πλ. Δ΄ ἤχου. Ἐκ δὲ τοῦ Θεωρητικοῦ, ἐδίδαξε τὰς προκαταρκτικὰς θεωρητικὰς γνώσεις τὰς ὑπὸ τῆς μουσικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 1881 συνυφανθείσας καὶ τύποις ἐκδοθείσας.

ὑπὸ τοῦ κ. Καμαράδου ἐν τῇ Γ΄ τάξει ἐγένοντο 60 μαθήματα, ὧν ἕκαστον διήρκει δύο, ἔστι δ' ὅτε καὶ τρεῖς ὥρας· ἐδιδάχθησαν δὲ τὰ ἐξῆς μαθήματα, τὸ εἰς ἤχον Πλ. Α΄ «Ἀναστάσεως ἡμέρα» Χρυσάφου τοῦ νέου μετὰ τοῦ Κρατήματος Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, «Τὸν ἥλιον κρύψαντα» Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν εἰς ἤχον Πλ. Α΄, τὸ «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς» εἰς ἤχον Πλ. Α΄ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου, «Ἦδη βάπτεται κάλαμος» Ἰακώβου Πρωτοψάλτου εἰς ἤχον Πλ. Δ΄, «Κύριε ἢ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις» Πέτρου Πελοποννησίου εἰς ἤχον Πλ. Δ΄, «Κύριε ἀναβαίνοντός σου» εἰς ἤχον Πλ. Δ΄ Ἰακώβου τοῦ Πρωτοψάλτου, τὰ Ἰδιόμελα τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς Ἰακώβου Πρωτοψάλτου, τὸ ὀκτάηχον «Θεοτόκε παρθένα» μετὰ τοῦ κρατήματος Πέτρου τοῦ Μπερεκέτου, τὰ δύο ἀργὰ κεκραγάρια εἰς Α΄ καὶ Β΄ ἤχον Ἰακώβου τοῦ Πρωτοψάλτου· τὸ τοῦ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου «Μακάριος ἀνὴρ» εἰς ἤχον Πλ. Δ΄ συντημηθὲν ὑπὸ Μανουῆλ Πρωτοψάλτου, τὸ «Νῦν αἱ δυνάμεις» Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ

εἰς ἤχον Πλ. Β΄, καὶ τὸ Γεύσασθε» Ἰωάννου Κλαδᾶ εἰς ἤχον Α΄ τετραφώνων.

Ἐκ τῆς θεωρίας τῆς Μουσικῆς ἐδιδάχθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Καμαράδου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νῦν ὑπ' αὐτοῦ τῇ ἐμῇ συνεργασίᾳ καταρτιζομένου ὀγκωδεστάτου καὶ πολυτίμου θεωρητικοῦ συγγράμματος τὰ ἐξῆς: α΄) Διάγραμμα τῆς φυσικῆς διατονικῆς κλίμακος μετὰ τῶν συμφώνων καὶ διαφώνων συμφωνιῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν παραγομένων τόνων. β΄) Ὁ ἀριθμητικὸς καὶ ἀρμονικὸς λόγος τῶν πέντε συμφώνων συμφωνιῶν μετὰ τῶν δύο διαφώνων τῆς πρώτης Διαπασῶν Δι-Δι τοῦ διατονικοῦ γένους ἀπὸ τὸ βαρὺ πρὸς τὸ ὀξὺ καὶ τὰνάπαλιν ἀπὸ τὸ ὀξὺ πρὸς τὸ βαρὺ μετὰ τῆς παραλλαγῆς αὐτῶν. γ΄) Ἡ πρώτη διατονικὴ κλίμαξ τῶν Διαπασῶν Δι-Δι μετὰ τῶν ἀριθμητικῶν λόγων τῶν τόνων αὐτῆς ἀπὸ τὸ βαρὺ πρὸς τὸ ὀξὺ καὶ τὰνάπαλιν ἀπὸ τὸ ὀξὺ πρὸς τὸ βαρὺ, διηρημένη εἰς δύο συνημμένα ὁμοειδῆ τετράχορδα πρώτου σχήματος καὶ εἰς ἓνα μείζονα τόνον. δ΄) Ὁ ἀριθμητικὸς καὶ ἀρμονικὸς λόγος τῶν τεσσάρων συμφωνιῶν μετὰ τῶν τριῶν διαφώνων τῆς τετάρτης Διαπασῶν Νη-Νη τοῦ διατονικοῦ γένους, ἀρχομένης ἀπὸ τὸ βαρὺ πρὸς τὸ ὀξὺ καὶ τὰνάπαλιν ἀπὸ τὸ ὀξὺ πρὸς τὸ βαρὺ μετὰ τῆς παραλλαγῆς αὐτῶν. ε΄) Ἡ τετάρτη διατονικὴ κλίμαξ τῶν Διαπασῶν Νη-Νη μετὰ τῶν ἀριθμητικῶν λόγων τῶν τόνων αὐτῆς ἀπὸ τὸ βαρὺ πρὸς τὸ ὀξὺ καὶ τὰνάπαλιν ἀπὸ τὸ ὀξὺ πρὸς τὸ βαρὺ, διηρημένη ὑπὸ τοῦ διαζευκτικοῦ μείζονος τόνου εἰς δύο διαζευγμένα ὁμοειδῆ τετράχορδα πρώτου σχήματος. ς΄) Κλίμαξ τῆς πρώτης Διαπασῶν τοῦ Δ΄ ἤχου κατὰ τὸ Βυζαντινὸν σύστημα καὶ κατὰ τὸ καθ' ἡμᾶς. ζ΄) Παραλλαγή τῆς πρώτης διαπασῶν τοῦ Δ΄ ἤχου κατὰ τὸ Βυζαντινὸν σύστημα καὶ κατὰ τὸ καθ' ἡμᾶς. η΄) Ἡ κατὰ μετάθεσιν κλίμαξ τῆς Δ΄ Διαπασῶν ἐπὶ τῆς πρώτης. θ΄) Κλίμαξ τοῦ Α΄ ἤχου κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς, καλουμένη καὶ Τροχός. ι΄) Παραλλαγή τοῦ Τροχοῦ κατὰ τὸ Βυζαντινὸν σύστημα καὶ κατὰ τὸ καθ' ἡμᾶς. ια΄) Παραγωγή τῶν μαρτυριῶν τῶν Βυζαντινῶν καὶ τοῦ ἡμετέρου συστήματος.

Ἐνταῦθα τοῦ λόγου γενόμενοι, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οἱ διδάσκαλοι τῆς Σχολῆς, οἳ τε ἀποχωρήσαντες καὶ οἳ παραμένοντες, πλήρη ἔχοντες συνείδησιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν καὶ ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος τῶν μα-

θημάτων τῆς Σχολῆς, μετ' ἀκαμάτου ζήλου καὶ ἐνδελεχοῦς ἐπιμελείας καὶ φιλοπονίας εἰργάσθησαν ἵνα ἀναπτύξωσι καὶ προσιτὰ καταστήσωσι τὰ διδαχθέντα οὐ μόνον εἰς τοὺς καλλιφόνους καὶ εὐφνεῖς καὶ ἐπιμελεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς μὴ τοιούτους. Οὕτω δὲ ἐπεσπάσαντο γενικῶς τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν πάντων τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς. Ἐπὶ τούτοις ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ τὸν δίκαιον ἔπαινον τοῖς διδασκάλοις τῆς Σχολῆς ἀπονέμουσα δημοσίᾳ ἐκφράζει τὰς πρὸς αὐτοὺς εὐχαριστίας αὐτῆς. Ἰδίᾳ δὲ καθήκον ἑαυτῆς ἠγεῖται ὅπως διακηρύξῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὴν φερεπονίαν, τὴν αὐταπαρησίαν, καὶ τὸν παραδειγματικὸν ζήλον, μεθ' ὧν ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον αὐτοῦ ὁ τὰ σκῆπτρα τῆς μουσικῆς θεωρίας ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν μουσικῶν διακατέχων καὶ διδάσκαλος ἅμα τῆς ἀνωτάτης τάξεως κ. Νηλεὺς Καμαράδος, ἐργαζόμενος τῇ ἀληθείᾳ οὐχὶ μισθοῦ ἕνεκα, (ὅστις, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, μετρίως ἀμείβει αὐτόν), ἀλλ' ἐκ ζήλου ὑπερβάλλοντος ὅπως πολλαπλασιάσῃ τὸ ἐμπειπιστευμένον αὐτῷ μουσικὸν τάλαντον ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ἐπιμελεστάτων καὶ φιλομουσικωτάτων μαθητῶν τῆς ἡμετέρας Σχολῆς.

Τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τῆς Σχολῆς μετ' ἐπιμελείας παρηκολούθησεν αὐτῇ ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἣτις κατὰ τὰ δις τῆς ἑβδομάδος τελούμενα μαθήματα ἐν ταῖς τρισὶ τάξεσι διὰ τοῦ σήμερον λογοδοτοῦντος διετέλει ἀγρύπνως καὶ τακτικώτατα ἐποπτεύουσα τὴν διδασκαλίαν καὶ προτρεπομένη εἰς συστηματικωτέραν ἐργασίαν. Ἡ τοιαύτη μεγάλη θυσία ἡμῶν ὑπηγορεύθη ὑπὸ μόνου τοῦ πόθου νὰ ἴδωμεν τὴν Σχολὴν ἡμῶν ὀρθοβατοῦσαν, τοὺς διδάσκοντας μείζονα ἀντλοῦντας περὶ τὴν διδασκαλίαν ζήλον, τοὺς δὲ μαθητὰς προκόπτοντας εἰς τὴν θείαν τέχνην. Τὰ βήματα τῆς σχολῆς ἐκανόνιζε δεξιῶς καὶ ὁ ἐνίοτε τὰς παραδόσεις τῶν τριῶν τάξεων ἐπισκεπτόμενος πεπειραμένος σχολάρχης αὐτῆς ἄρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Γ. Βιολάκης, ὅστις πρὸς χαρὰν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου καὶ τῆς ἱερᾶς τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ Κουκκουζέλη τέχνης κρύπτει εἰσέτι τῆς νεότητος τὸ πῦρ ὑπὸ τὰς λευκὰς χιόνας, αἵτινες χειμάζουσι τὴν γεραρὰν καὶ μεμουσωμένην αὐτοῦ κορυφήν. Τὰς παραδόσεις τῆς Σχολῆς ἡμῶν, ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων μουσοφίλων κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν, ἐτίμα ἐνίοτε διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ καὶ ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Μιχαήλ

Κλεόβουλος, ὁ πολυσέβαστος οὗτος τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς ἰθύντωρ, ἐνισχύων διὰ χρυσῶν ῥημάτων καὶ εὐπροσηγορίας τοὺς τε ἐφόρους καὶ διδάσκοντας καὶ διδασκομένους, καὶ πάντοτε συναντιλαμβανόμενος ἡμῖν μετὰ πολλοῦ τοῦ ἐνδιαφέροντος ἐν παντὶ ἀφορῶντι τὴν τάξιν καὶ πρόοδον τῆς Μουσικῆς ταύτης Σχολῆς.

Εἶναι δὲ ἀληθές ὅτι καὶ μεθ' ὅλας τὰς προσπάθειάς ἡμῶν ἡ Σχολὴ κατὰ τὸ διαγενόμενον βραχὺ ἄλλως διάστημα δὲν ἀνῆλθεν εἰσέτι εἰς τὴν περιωπὴν ἐκείνην, εἰς ἣν διανοούμεθα καὶ θέλομεν νὰ προβιβάσωμεν αὐτήν· τοῦτο δ' ἀποδοτέον εἰς τὸ ὅτι πᾶσα ἀρχὴ παρουσιάζει ἱκανὰς δυσχερείας. Ἄλλ' ὅμως καὶ ἐπὶ τοῖς ἐπιτευχθείσι δέον νὰ ὤμεν γηθόσυννοι καὶ νὰ στέργωμεν μὲν τὰ παρόντα, νὰ ζητῶμεν δέ, ὄση ἡμῖν δύναμις, τὰ βελτίω. Ἐχοντες δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ ἐξετάσεις πάσης ἀρτιπαγοῦς σχολῆς εἶναι τέρμιά τινα σημεῖα, καθ' ἃ δὲν ἀνακεφαλαιοῦνται μόνον τὸ παρελθόν, ἀλλὰ καὶ προχαράσσεται τὸ μέλλον, θαρρούντως ἀνομολογοῦμεν ἐκ τῆς πείρας διδαχθέντες τὸ ἀνεπαρκές τῶν διατιθεμένων πρὸς διδασκαλίαν δύο ὥρων καθ' ἑβδομάδα δι' ἐκάστην τάξιν, καὶ εὐχόμεθα ὅπως, αὐξανομένων τῶν πόρων τοῦ Συλλόγου, συναυξηθῶσιν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς νέου ἔτους καὶ αἱ τῆς διδασκαλίας ὥραι κατὰ μίαν ὥραν καθ' ἑβδομάδα, ἥτοι ἀπὸ δύο εἰς τρεῖς ὥρας. Τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς ἡμῶν δὲν εἶναι πλέον ἀπλοῦν, οὐδὲ συντελεῖται ἐν βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι. Ναί, ἀνάγκη νὰ δοθῇ εἰς τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς ὁ ἀνάλογος χρόνος. Προσέτι ῥητέον ἐνταῦθα ὅτι τὰ τρία ἔτη τὰ ὀρισθέντα ἐν τῷ προγράμματι τῆς Σχολῆς δι' ὀλόκληρον τὴν ἐγκύκλιον μουσικὴν παιδευσιν εἶναι ὀλίγα ἐν σχέσει πρὸς τὸ διδακτέον ὑλικόν. Δέον ἄρα νὰ προστεθῇ καὶ **τετάρτη τάξις**, οἱ μαθηταὶ τῆς ὁποίας οὐ μόνον τὰ μᾶλλον ἔντεχνα τῶν μαθημάτων τῆς παρ' ἡμῖν μουσικῆς φιλολογίας νὰ διδάσκωνται, οἷον τὸ ἀργὸν Δοξαστάριον Ἰακώβου τοῦ Πρωτοψάλτου, Πολυελέους, Καλοφωνικούς Εἰρμὸν καὶ ἄλλα, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν περὶ τὴν ῥυθμικὴν θαυμασιωτάτην ἀσιατικὴν μουσικὴν, τὴν φιλολογικὴν ἱστορίαν τῆς παρ' ἡμῖν ἱερᾶς μουσικῆς, ἐκ δὲ τῶν μουσικῶν ὀργάνων, τὴν πανδουρίδα καὶ τὸ ἀρτίως προνοία καὶ δαπάναις τῆς Α. Θ. Παναγιότητος κατασκευασθὲν νέου μουσικῶν ὄργανον, προσέτι δὲ καὶ τὴν θεωρίαν τῆς μουσικῆς καὶ ἰδίᾳ τὸν σπουδαῖον εἰδικὸν κλάδον αὐτῆς, τὸν τῆς

μουσικῆς ὀρθογραφίας. Ὡστε τοὺς πρώτους τελειοφοίτους τῆς Σχολῆς ἡμῶν, ἀρτίως ὅπως οὖν συγκεκροτημένους, θὰ ἔχωμεν τὸ ἐπιὸν σχολικὸν ἔτος, ὅτε ἔσται βεβαίως πλουσιωτέρα ἢ συγκομιδὴ καὶ παραγωγικώτεροι οἱ καρποί, καθόσον οὐχὶ ἀκατόρθωτα κρίνονται τὰ ζητούμενα, οὐδὲ δυσεπίτευκτα τὰ ποθούμενα. Ὅτι δὲ καὶ τὸ ἔτος τοῦτο δὲν ὑπῆρξε πενιχρὸν εἰς καρποφορίαν, δείκνυται καὶ μαρτυρεῖται ἐκ τοῦ ὅτι οἱ μαθηταὶ τῶν τριῶν τάξεων εἶναι ἔτοιμοι νὰ ὑποβληθῶσι σήμερον εἰς δοκιμασίας, μολοντί ἢ Ἐφορευτικῆ Ἐπιτροπῇ ἐπισπεύσασα τὰς ἐξετάσεις, χάριν τῶν λίαν προσεχῶς ἀπερχομένων εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν μαθητῶν τῆς ἡμετέρας Μουσικῆς σχολῆς, ἀφήρσεν ἀπ' αὐτῶν τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ὅπως καταστήσωσι τὰ μεμαθημένα διὰ τῆς ἐπαναλήψεως ἀναφαίρετον κτῆμα αὐτῶν.

Τοιαύτη, φιλομουσικώτατον ἀκροατήριον, ἢ ἐν τῇ Μουσικῇ Σχολῇ ἐπιτελεσθεῖσα ἐργασία ἀπὸ τῆς ιδρύσεως αὐτῆς ἄχρι σήμερον, τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ προεκτεθέντες πόθοι καὶ σκέψεις τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Πέρας δὲ νῦν διδοὺς τῷ λόγῳ, διαβιβάζω ἐξ ὀνόματος τῶν σεβαστῶν μοι συναδέλφων τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς πάντας τοὺς τιμήσαντας τὴν τελετὴν ταύτην διὰ τῆς ἀξιολίμου παρουσίας αὐτῶν. Τὰ πρωτόλεια δὲ τῆς εὐγνωμονούσης ἡμῶν καρδίας πρώτιστα προσκομίζομεν πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν τρισέβαστον ἡμῶν ἐθνάρχην καὶ τῆς ἱεράς μουσικῆς μύστην καὶ ἱεροφάντορα, ὅστις καταδεικνύων τὸν πασίδηλον καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀρίγνωτον γενόμενον ἔνθερον ζῆλον καὶ τὴν ἐνδελεχῆ αὐτοῦ μέριμναν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τοῦ τε Συλλόγου καὶ τῆς Σχολῆς, οὐ μόνον ηὐδόκησε νὰ καταγλαίσῃ αὐτοπροσώπως τὰς σήμερον τελουμένας μουσικὰς δοκιμασίας, ἀλλὰ καὶ διηνεκῶς ὑποστηρίζει τὸ ἡμέτερον Σωματεῖον ὅπως τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ προορισμοῦ τελείως κατ' ἀνθρωπον ἐφίκηται, εὐμενὲς αἰετοτε τείνων οὖς εἰς πάσας τὰς εὐσεβάστως ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Συλλόγου ἀπευθυνομένας αὐτῷ αἰτήσεις καὶ παρακλήσεις, καὶ διδοὺς τῷ Συλλόγῳ καὶ τοῖς ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ πολυμόχθως νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν κοπιῶσι καὶ ἐργαζομένοις τὴν ἀπαραίτητον ζωὴν καὶ τὴν θερμουργὸν ἐνθάρρυνσιν. Κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ μήκιστον διατηρήει Αὐτὸν κατακοσμοῦντα καὶ ἐπιλαμπρύνοντα

τὸν ἀγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον καὶ διαφυλάττοι Αὐτὸν ὑγιᾶ, ἀστεμφῆ καὶ ἀκλόνητον εἰς μακρὰς ἐνιαυτῶν περιόδους ἐπὶ τῆς οἰκουμενικῆς σκοπίας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἱερῶν καὶ πατροπαραδότων αὐτῆς κειμηλίων, ἐν οἷς καὶ ἡ μουσικὴ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Προσέτι ἐκφράζομεν εὐχαριστίας θερμὰς καὶ πρὸς τοὺς γεραροὺς ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὸ πατρικὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὴν στοργὴν, ἣν ἐπιδαφιλεύουσιν εἰς τὸ ἡμέτερον Σωματεῖον· οὗτοι οὐ μόνον εὐλογοῦσιν ἐκάστοτε τὰς σεμνὰς τελετὰς καὶ τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐναμίλλως κατατάσσονται εἰς τὴν φάλαγγα τῶν τακτικῶν αὐτοῦ μελῶν.

Ἐπίσης ἀπανέμομεν εὐχαριστίας τῷ ἐριτίμῳ Ἀ' γραμματεῖ τῆς βασιλικῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας κ. Σπυρίδωνι Λεβίδῃ, τῷ καὶ ἀντιπροσωπεύοντι τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος, παρακαλοῦμεν δ' αὐτὸν νὰ ὑποβάλῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς Σχολῆς τῷ ἐξοχωτάτῳ κ. Ν. Μαυροκορδάτῳ ἐπὶ τῷ θερμῷ καὶ ἀμεταπτώτῳ ἐνδιαφέροντι, ὅπερ ἢ Α. Ἐξοχότης ἐκδηλοῖ ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου σωματείου. Naί, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο εἶναι τοσοῦτ' ἄλλο ἀξιοσημείωτον καὶ ἀξιέπαινον, ὅσῳ ἀποδεικνύει τὸ μέτρον τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ἀποστολῆς, ἣν ἐκπληροῖ ὁ Σύλλογος ἡμῶν διὰ τῆς Μουσικῆς αὐτοῦ Σχολῆς.

Εὐχαρισταὶ πρὸς τούτοις ὀφείλονται καὶ τῇ Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῇ, τῇ παρασχούσῃ ἡμῖν τὴν μείζονα μερίδα τῆς εὐεργεσίας, καθότι, οὐ μόνον καὶ ἄλλοτε καὶ σήμερον καὶ ἀπὸ τοῦ σεπτεμβρίου π. ἔ. φιλοξενεῖ δις τῆς ἐβδομάδος τὰς τρεῖς τάξεις τῆς Μουσικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ἐν τῷ εὐρυχώρῳ καὶ καλλιδημῷ τούτῳ οἰκῆματι τῶν Μουσῶν, ἀλλὰ καὶ διότι, κατ' εὐγενόφρονα εἰσθήγησιν τοῦ γεραροῦ καὶ καλοκαγάθου προέδρου τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου καὶ προέδρου ἅμα τῆς Ἐφορείας τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, τοῦ τρισεβάστου, λέγω, καὶ πάσῃ χριστιανικῇ ἀρετῇ κομῶντος ἀρχιεράρχου τῆς Ἀμασειας, μελετᾷ ἀπὸ τινος εἰς εὐδιον καὶ ἀχείμαστον λιμένα νὰ καταγάγῃ τὴν ἡμετέραν Σχολὴν, ἥτοι νὰ αὐξήσῃ τοὺς πόρους αὐτῆς ἐξασφαλίζουσα ὑλικῶς αὐτήν. Naί, ἐὰν ὄντως συμμετάσχη ἢ Ἐφορεία τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς ἐν τῷ ἔργῳ ἡμῶν, θαρσαλέως διακηρύττω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὅτι κατὰ τὸ ἐπιὸν

ἔτος πλείω θὰ ἐπιτελέσωμεν καὶ τοὺς πόθους ἡμῶν περιφανῶς θὰ πραγματοποιήσωμεν πρὸς χαρὰν τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς δόξαν τοῦ Γένους, καὶ πρὸς τιμὴν αὐτῆς τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, ἧς οἱ τρόφιμοι, εἴτε ἐν τῇ βασιλευούσῃ ζῶντες εἴτε ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος, θὰ χρησιμοποιοῦσιν ἅμα εἴτε ἐπὶ μισθῷ εἴτε δωρεὰν καὶ τὰς ἐν τῇ Μουσικῇ Σχολῇ κτωμένας μουσικὰς γνώσεις αὐτῶν, ἀναπέμποντες ἐν τοῖς ναοῖς πρὸς τὸν Ὑψιστον τοὺς ὕμνους καὶ τὰς δοξολογίας τῶν ἐκκλησιαζομένων καὶ μεταδιδόντες τὰς καλλιγόνους γνώσεις τῆς πατρῴου μουσικῆς εἰς τοὺς μουσοφίλους ἐραστὰς αὐτῆς. Περιττὸν δὲ πρὸς διαφώτισιν τῶν διεπόντων τὰ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς προσθεῖναι ἐνταῦθα ὅτι διὰ τῆς καλλιουργίας τῆς ἱερᾶς ἡμῶν μουσικῆς, τοὺς ἐκ τῆς Μεγαλωνύμου Σχολῆς ἐξερχομένους μαθητὰς θὰ καταστήσωμεν εὐσεβεστέρους καὶ ἐναρετωτέρους, διότι, ἀναντίρρητον τυγχάνει ὅτι διὰ τῆς Μουσικῆς διεγείρεται τὸ ἔμφυτον τῷ ἀνθρώπῳ θρησκευτικὸν αἰσθημα, σχετίζεται ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἀναζωπυροῦται ἡ θερμὴ εὐλάβεια καὶ πίστις εἰς τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις καὶ δοξασίας. Καὶ ὄντως, ἀδιαφιλονέκτης ἀλήθεια τυγχάνει ὅτι ἡ παιδεία ἄνευ ἠθικῆς καὶ ἡ ἠθικὴ ἄνευ θρησκείας εἶναι τι ἀκατανόητον· διότι ἡ θρησκεία εἶναι τὸ ἔρεισμα τῆς παιδείας καὶ τῆς ἠθικῆς μορφώσεως τῶν λαῶν. Τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ ὁ Χαιρωνεὺς φιλόσοφος λέγων «Τῶν νέων τὰς ψυχὰς ᾤοντο (οἱ ἀρχαῖοι) δεῖν διὰ μουσικῆς πλάττειν τε καὶ ῥυθμίζειν ἐπὶ τὸ εὐσχημον». Ὁ αὐτὸς Πλούταρχος λέγει «Τὸ πρῶτον τῆς Μουσικῆς καὶ κάλλιστον ἔργον, ἢ εἰς τοὺς Θεοὺς εὐχαριστία· ἐπόμενον δὲ τούτῳ καὶ δεύτερον, τὸ τῆς ψυχῆς καθάρσιον». Κατὰ μίμησιν λοιπὸν τῶν ἡμετέρων προγόνων δεόν ἵνα ἀνατρέφονται καὶ ἐξασκῶνται ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων καὶ παρ' ἡμῶν οἱ νέοι ἐν τῇ μελέτῃ τῆς καθ' ἡμᾶς Μουσικῆς, κατατασσομένου καὶ τοῦ μαθήματος τούτου συμπαρέδρου ἐν τῇ χορείᾳ τῆς ἐγκυκλίου παιδείσεως, ὡς ἦν καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἡμῶν προγόνοις. Ἐὰν δὲ τοιοῦτοτρόπως οἱ νέοι ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν λοιπὴν ἐγκύκλιον παιδείουσιν διδασκῶσιν ἐν τοῖς σχολείοις καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ Μ. τοῦ Γ. Σχολῇ καὶ τὴν Μουσικῇ, ἐν τῷ μέλλοντι θὰ εὐτυχήσωμεν νὰ ἴδωμεν ἄλλους μὲν ἐξ αὐτῶν θεωρητικώτερον ἐπιδιδόμενους εἰς τὴν ἐπιτυχῆ λύσιν τῶν

μουσικῶν ζητημάτων, ἄλλους δὲ πρακτικώτερον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ διάδοσιν τῆς θείας τέχνης.

Εὐοίωνον δὲ τῆς λογοδοσίας μου ταύτης θέτων κατακλείδα, εὐχὴν ἐκ καρδίας ἀναπέμπω ἵνα ἡ ἀραιὰ φάλαγξ τῶν δωρητῶν καὶ εὐεργετῶν τῆς Μουσικῆς ἡμῶν Σχολῆς, ἡ ἀριθμούσα ταυτῶν μόνον τὰ σεπτὰ ὀνόματα τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ τοῦ μακαριωτάτου πρώην ἀρχιεπομάντορος τῆς γεραρᾶς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας κ. Νικοδήμου, ὑπὸ τὴν εὐλογίαν τοῦ ὑψίστου ὁσημέραι πυκνοτέρα ἐπὶ τὰ πρόσω χωρῆ. Καὶ ἀληθὲς μὲν ὅτι ἐσίγησε πλέον ἀπὸ αἰῶνων μακρῶν τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν καὶ ὅτι ἡ Πυθία ἐπαύσατο φοιβάζουσα. Καὶ ὅμως ἀκλόνητον διατρέφομεν τὴν πεποιθήσιν ὅτι τὸ ἡμέτερον μουσοφιλὲς ἴδρυμα οὐ μόνον θαρραλέως καὶ στερερῶ τῷ ποδὶ θὰ συνεχίσῃ τὴν πορείαν τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι θὰ ἀντλήσῃ καὶ σθένος καὶ δύναμιν οὐ τὴν τυχοῦσαν καὶ ἐκ τῶν γενναιοδώρων αἰσθημάτων τῶν κατεχόντων τὸν μέγαν οὐρανὸν πλοῦτον μεγατίμων ὁμογενῶν, τῶν δυναμένων ν' ἀναγραφῶσιν εἰς τὴν φάλαγγα τῶν εὐεργετῶν. Δεῦτε τοίνυν, μεγάπλουτοι ὁμογενεῖς, δότε τῷ ἡμετέρῳ Σωματεῖω ὑλικὸν βᾶκτρον, μιμούμενοι τὸ ἀγαστὸν παράδειγμα τοῦ ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς Σχολῆς διηνεκῶς προνοούντος καὶ χορηγοῦντος σοφοῦ καὶ δεξιοῦ οἰακοστρόφου τῆς γεραρᾶς Ἐκκλησίας τοῦ Πρωτοκλήτου, τοῦ ταπεινοῦ καὶ πράου, τοῦ εὐπροσηγόρου καὶ ὀμιλητικοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ε'.

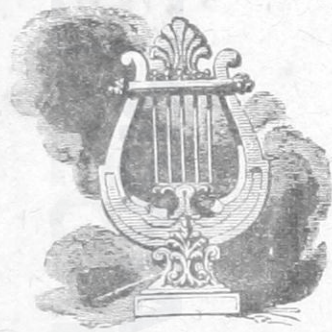
Καὶ πάντες δὲ οἱ ἐταῖροι τοῦ Συλλόγου, μνήμονες τοῦ Αἰσωπείου μύθου, τοῦ γνωστοῦ ἐκείνου περὶ τοῦ γεωργοῦ καὶ τῆς δέσμης τῶν ράβδων, ἐνώσωμεν τὰς δυνάμεις ἡμῶν εἰς δέσμη μίαν, ἵνα δυνηθῶμεν κραταιώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον νὰ ἐργασθῶμεν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Συλλόγου· ἄλλοις λόγοις, συσσωματωθῶμεν καὶ συγκεντρωθῶμεν ἅπαντες περὶ τὸ κέντρον τοῦτο, τὸν Σύλλογον ἡμῶν, ἵνα δυνηθῶμεν ν' ἀναδείξωμεν τὸ Σωματεῖον τοῦτο μέγα καὶ ἔνδοξον, τὴν Σχολὴν αὐτοῦ πρότυπον ἀληθῶς καθίδρυμα ἐν τῇ τῆς Ἐώας προκαθημένη ταύτῃ μεγαλοπόλει, τὴν δὲ μουσικὴν ἡμῶν ἀναθάλλουσαν. Naί, αἱ ἱεραὶ σκιαὶ τοῦ θείου Δαμασκηνοῦ καὶ τοῦ μελιρρύτου Κουκκουζέλη, καὶ πάντων τῶν ἀμιμήτων ἐκείνων μουσουργῶν τῆς Ἐκκλησίας ἄνωθεν ταυτῶν ἐπιβλέπουσαι νοε-

ρῶς παροτρύνουσιν ἡμᾶς εἰς τὸ καλλίνικον στάδιον τῆς μουσικῆς ἀθλήσεως. Ὀφείλομεν ἵνα μὴ ὑπολειφθῶμεν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ εὐγενεῖ σταδίῳ τῆς πρὸς τὴν μουσικὴν ἀγάπης, διότι ἡ πρὸς ταύτην ἀγάπη ὑπῆρξεν αἰείποτε ὁ κλῆρος τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Ζηλώσωμεν τοίνυν τὴν ἐκείνων ἔνθεον ἀγάπην πρὸς τὴν Μουσικὴν, ἀναδεικνύμενοι οὐχὶ ἐν λόγοις ρητῆρες καὶ ἐν ἔργοις ἀπρακτῆρες, ἀλλ' ἐν λόγοις ἄφωνοι καὶ ἐν ἔργοις ζηλωταί, ἵνα σὺν ἐκείνοις στεφάνων δόξης τύχωμεν. Πρόσχωμεν ὅπως μὴ τὴν ὁμόνοιαν καὶ ἀδελφικὴν πάντων ἡμῶν σύμπραξιν διαδεχθῶσιν ἡμέραι ζοφεραί· πρόσχωμεν ὅπως μὴ διασπασθῇ ἡ ὁμόνοια καὶ διασαλευθῇ ἡ σύμπραξις πρὸς κακοδαιμονίαν τοῦ τε Συλλόγου καὶ τῆς Σχολῆς. * Ἄς μὴ λησμονήσωμεν ὅτι ἡ πραγματώσις τοῦ σκοποῦ τοῦ Συλλόγου θέλει προκαλεῖ αἰείποτε τὰς εὐλογίας τῶν ἐπερχομένων γενεῶν καὶ θέλει εἶσθαι ἑσαεὶ εὐγενὲς ἐλατήριον εἰς εὐγνώμονας ἐκδηλώσεις. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου μενεῖ βαθύτατα ἐγκεχαραγμένον εἰς τὰς καρδίας τῶν ἐπερχομένων γενεῶν καὶ μετὰ σεβασμοῦ θὰ μνημονεύωσιν αὐτοῦ. Ὡσαύτως ἡ μέλλουσα γενεὰ εὐρήσει εἰς τὰς δέλτους τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἱστορίας καὶ τὸ σεπτὸν ὄνομα τοῦ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Συλλόγου ἡμῶν σχόντος καὶ ζῆλον ἔνθεον καὶ κατ' ἐπίγνωσιν ζηλοῦντος ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ εὐκλείας τῆς μουσικῆς ἡμῶν, Κωνσταντίνου Ε' τοῦ ἀπὸ Ἐφέσου, παραλλήλως τῷ ὀνόματι τῶν ὁμοτρόπων καὶ ὁμοφρόνων καὶ ὁμοζήλων αὐτοῦ προκατόχων πατριαρχῶν, ὧν τὸν ἔνδοξον καὶ περίβλεπτον θρόνον ἐπικοσμεῖ καὶ ἐπιλαμπρύνει σήμερον.

Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἶθε ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῆ αἰγίδα αὐτοῦ νὰ φρουρῇ, νὰ σκέπη καὶ νὰ στηρίξη ἀσινές, ἀνεπηρέαστον καὶ ἀλώβητον τὸ οὕτως αἰσίως ἀρξάμενον ἔργον τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς Σχολῆς πρὸς εὐκλειαν καὶ δόξαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν. Γένοιτο.

NOGLIO